

Nová premiéra Laterny magiky: Podivuhodné cesty Julese Verna

Jedinou premiérou Laterny magiky v této sezoně jsou *Podivuhodné cesty Julese Verna*, multimediální inscenace, kterou připravil režisér David Drábek. Nový projekt je oslavou odkazu slavného francouzského spisovatele a také holdem průkopníkům filmu. Odehrává se totiž v prostředí filmového ateliéru z prvních desetiletí 20. století, v němž se pionýři tohoto média pokoušejí zachytit na celuloidový pás jeden z nejslavnějších románů Julese Verna, *Tajuplný ostrov*. David Drábek, který je uměleckým šéfem Klicperova divadla v Hradci Králové, je známý svými odvážnými režijními postupy i divadelními hrami plnými svérázného humoru, ironie, sarkasmu a situační komiky. A tak se i *Podivuhodné cesty Julese Verna* ponosou v odlehčeném duchu. Přesvědčit se můžete na premiéře 19. února na Nové scéně Národního divadla.

Inscenace je dílem zkušeného tvůrčího týmu. Spolu s režisérem Davidem Drábkem za jejím vznikem stojí dramaturgyně a scenáristka Markéta Bidlasová, hudební skladatel Darek Král, kostýmní výtvarnice Simona Rybáková nebo scénograf Jakub Kopecký. Choreografie pohybových sekvencí se ujali Martin Pacek a Henrieta Hornáčková, která je také představitelkou jedné z ženských dvojrolí.

Genezi inscenace přibližuje Markéta Bidlasová: *„Na počátku práce na Verneovské inscenaci v Laterně magice byla Davidova idea spojit svět Vernových románů a Vernova života s příběhem jednoho zběsilého filmového štábu raných filmařů. Toto spojení je jednak podloženo fakty – Vernovy romány byly skutečně předlohou a inspirací pro vznik prvních filmů (např. Meliésova Cesta na měsíc, 1902) a stalo se tak ještě za Vernova života (zemřel v roce 1905). Za druhé – toto spojení je Davidově poetice blízké, vyhovuje jeho potřebě propojovat „Ed Woodovský“ svět bizarních dojemných outsiderů se svůdným kouzlem dobrodružství a tajemství, vnímaného napůl dětskýma očima. Plus to vše opeprít troškou satiry a zneklidňujících futuristických vizí. Ale především – toto spojení se nám zdálo ideální pro to, abychom si mohli hrát s prostředky Laterny magiky velmi svobodně a s humorem.“*

Inscenace čerpá motivy a situace především z Vernova obsáhlého románu *Tajuplný ostrov*, který spolu s téměř všemi Vernovými romány vyšel v souhrnném do cyklu s názvem „Podivuhodné cesty“, „Les Voyages extraordinaires“. Odtud tedy i název nové inscenace. Do cyklu patří 62 románů a 7 novel a povídek, které byly vydávány postupně v letech 1863 až 1919. Jules Verne (1828–1905) ovšem není výlučný autorem všech děl, v některých případech navazoval na práci romanopisce Andrého Lauriese a je doloženo, že jako spoluautor často figuroval jeho bratr Paul a rovněž nakladatel Podivuhodných cest Pierre-Jules Hetzel. S ním Verne uzavřel výhradní smlouvu na dvacet let, v níž se zavazoval k sepsání dvou svazků ročně a byl skutečně autorem nesmírně plodným. Někteří nedokončená díla dopsal po Vernově smrti jeho syn Michel. Jules Verne je považován společně s anglickým spisovatelem Herbertem Georgem Wellsem za zakladatele žánru vědeckofantastické literatury. Ve svých dílech předpověděl celou

řadu vědeckých a technických objevů, např. dálkové lety říditelným balónem, velkorážní dělo, videofon, skafandr, kosmické cesty, elektrický motor, tank, vrtulník a další. Z nejslavnějších románů Julese Verna připomeňme např. *Pět neděl v baloně*, *Děti kapitána Granta*, *Dvacet tisíc mil pod mořem*, *Cestu kolem světa za osmdesát dní*, *Honbu za meteorem*, *Patnáctiletého kapitána*, *Dva roky prázdnin*, *Cestu do středu země*, *Černé Indie*, *Vynález zkázy*, *Zemí šelem*, *Oceánem na kře ledové* a další.

Volba románu **Tajuplný ostrov** jako hlavního inspiračního zdroje není nijak náhodná: „*Jelikož jsme se shodli na tom, že v inscenaci nutně potřebujeme postavu Kapitána Nema, volba padla na román Tajuplný ostrov. Kapitán Nemo se sice vyskytuje i jinde, ale volba Tajuplného ostrova se nám vzhledem k různorodosti svých prostředí (let balónem, ostrov, prales, ponorka, výbuch sopky...) zdála nejvýhodnější. Dále jsme se vydatně opírali o práci skvělého českého verneologa Ondřeje Neffa. Ve výsledku je však konkrétních informací z Vernova života a konkrétních pasáží z Tajuplného ostrova v naší Vernovské féerii pramálo, byly ovšem inspirací, bez níž bychom se neobešli. Stejně jako je filmařský příběh nakonec jakýmsi extraktem a holdem všem filmovým pionýrům z prvních dekád dvacátého století, nikoli příběhem konkrétních lidí,*“ vysvětluje Markéta Bidlasová a ke spolupráci na nové inscenaci ještě dodává: „*David je ideový vůdce, já spřádám podhoubí, vyhledávám zdroje a informace, snovám osnovu a strukturu, která je posléze Davidem obalena masem, rozkošacena až destruována během zkoušení... Do toho přirozeně vstupovali další členové týmu – Darkova hudba, Simoniny kostýmy, Martinova a Henrietina choreografie a Kubova scéna a úžasné projekce – to vše ovlivnilo, utvářelo celek. Který, jak doufám, osloví obdobně košatou skupinu diváků. V zásadě je tato hravá pocta dědovi žánru sci-fi a fantasy, pradědovi Indianů Jonesů, Luků Skywalkerů nebo vesmírné lodi Enterprise určena jakémukoliv divákovi s dětskýma očima, a je jedno, zda půjde o školní mládež, důchodce, dospělé s dětmi či bez dětí.*“

V inscenaci se představí hostující herci i členové uměleckého souboru Laterny magiky. Role Julese Verna se zhostil člen Klicperova divadla Jiří Zapletal, který také přibližuje vznik inscenace tak, jak jej prožívali interpreti: „*My herci máme v inscenaci obecně větší prostor, než bychom si asi „zasloužili“ a charaktery postav jsou spíš schematické, v náznaku, takže tu není místo pro složitější dialogy nebo rozlehlou psychologii. David v posledních inscenacích razí metodu totální volnosti textu. Ne každému to z počátku vyhovuje a je třeba s touto možností umět pracovat. On zasadí strom, my dodáme listy. Je to novátorství a to přináší i svá rizika, ale zato se divák může dočkat neotřelých a vtipných dialogů, dvojsmyslných bonmotů a narážek a roztodivných myšlenkových pochodů...*“ To tedy platí i pro *Podivuhodné cesty Julese Verna*. Kompletní obsazení inscenace najdete na internetových stránkách Národního divadla: <http://www.narodni-divadlo.cz/cs/laterna-magika>

Podivuhodné cesty Julese Verna

Scénář: Markéta Bidlasová, David Drábek
Režie: David Drábek
Scénografie: Jakub Kopecký
Návrhy kostýmů: Simona Rybáková
Hudba: Darek Král
Choreografie: Martin Pacek
Pohybová spolupráce: Henrieta Hornáčková
Projekce: Jakub Kopecký, Šimon Koudela
Světelný design: Dan Tesař
Asistenti choreografie: Zuzana Hrzalová, Pavel Knolle
Asistent režie: Kristián Mejstřík/

Premiéra: 19. 2. ve 20.00 hodin.

Reprízy: 20. a 21. 2. ve 20.00, 7. 3. ve 20.00, 8. 3. v 17.00 hodin.

Nová scéna Národního divadla, Národní 4, Praha 1.

O inscenátorech

David Drábek

Režisér, dramaturg a nejvýraznější dramatik generace debutující po roce 1989. Vystudoval filmovou a divadelní vědu na FFUP v Olomouci a nastoupil jako dramaturg do Moravského divadla v Olomouci (1996–2000). Za základ svého „praktického vzdělání“ však sám považuje působení v olomouckém Studiu Hořící žirafy, které založil s Darkem Králem a po dobu existence Studia (1993–2003) ho umělecky vedl. V divadelním světě se mezitím etabloval nejen jako dramatik, ale také jako režisér: v Severomoravském divadle Šumperk, v Západočeském divadle v Chebu, v Divadle Petra Bezruče v Ostravě ad. V letech 2005–2007 působil jako režisér pražského Divadla Minor. Trvale zapustil kořeny v Klicperově divadle v Hradci Králové: svou dosud nejúspěšnější hrou *Akvabely*, nastudovanou v roce 2005 Vladimírem Morávkem a režii Čapkovy hry *R. U. R.* a Shakespearova *Macbetha* (2007). Do Klicperova divadla nastoupil Drábek jako umělecký šéf a režisér v roce 2009 autorským muzikálem *Ještěři*, kterým si okamžitě získal hradecké publikum odchované Vladimírem Morávkem. V Národním divadle se jako režisér uvedl v listopadu 2013 inscenací *Jedenácté přikázání*. David Drábek opakovaně získal za svou tvorbu Cenu Alfréda Radoka (1994: *Jana z parku*; 2003: *Akvabely*, rovněž ocenění Česká hra roku 2005; 2007: *Náměstí bratří Mašínů*, později také ocenění Česká hra roku 2009; 2011: *Jedlíci čokolády*).

Markéta Bidlasová

Absolventka oboru dramaturgie na pražské DAMU. Pracovala jako dramaturg v Činoherním studiu v Ústí nad Labem a ve Švandově divadle na Smíchově. Externě pak v pražských divadlech: Činoherní klub, Divadlo pod Palmovkou, Divadlo Labyrint, Divadlo v Celené a v posledních letech tak v Klicperově divadle v Hradci Králové. Napsala hry: společně s Michalem Langem *Kurva svatá*; *Pastička* (2. cena Nadace Alfréda Radoka za nejlepší původní českou hru roku 1995, přeloženo do angličtiny, španělštiny, holandštiny, chorvatštiny); *Podzimní hra* (přeloženo do angličtiny), *Her master's voice* (Divadlo Komédie). Dále napsala dramaturgické Osm a půl a půl (volně podle scénářů F. Felliniho); *Profesionální žena* (podle románu Vladimíra Párala) a pro

Činoherní studio v Ústí nad Labem také dvě dramatické pohádky – *Tři zlaté vlasy děda Vševěda* a *Tři stařeny*. Spolu se Zdeňkem Tycem napsala filmový scénář *Eldorado* (3. místo v Ceně Sazky za nerealizovaný filmový scénář za rok 2005). Za svůj scénář k filmu *Jako nikdy*, který byl do kin uveden v roce 2013, byla nominována na Cenu české filmové kritiky.

Jakub Kopecký

Vystudoval Výtvarnou školu Václava Hollara a DAMU, obor scénografie, na Katedře alternativního a loutkového divadla. Je spolupracovníkem režiséřského tandemu SKUTR: *Nickname, Understand* a *Duší dítě* v Divadle Archa, *Hrdinové, Don Giovanni* a *Human Locomotion* v ND Praha, *Plyš* v Divadle Na zábradlí, *Radúz a Mahulena* a *Liška Bystrouška* v ND Brno, *Muži* v divadle Ponec, *Sen noci svatojánské, Labutí jezero* v Klicperově divadle, *Výlety páně Broučkovy* v ND Moravskoslezském i v zahraničí (Army House of Culture v polské Legnici). Navrhl scénografie pro Jana Kodeta (*Čarodějův učeň*, ND Praha), Jiřího Adámka (*Tiká, tiká, politika* nebo *Evropané*), Jiřího Nekvasila (*Perikles* v Klicperově divadle) anebo přední taneční soubor DOT504 (*Muh hunt, Perfektní den*) a Cirk La Putyka (*Dolls*). Věnuje se vlastní autorské divadelní tvorbě (experimentální projekty *Pollygone* a *Údolí*), počítačovým animacím a grafice (např. grafický design pro teatro NoD, Českou taneční platformu a Tanec Praha). Za projekt *Bouda III* v ND Praha (I. Klestilová: *Hrdinové*) byl v roce 2006 nominován na Cenu Alfréda Radoka v kategorii scénografie roku.

Simona Rybáková

Textilní a kostýmní výtvarnice Simona Rybáková studovala na Střední uměleckoprůmyslové škole a na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze v ateliéru textilního výtvarnictví. V roce 1995 obdržela 1. cenu v soutěži Swarovski Award (čtyřměsíční pobyt na Rhode Island School of design v Providence, USA). V letech Od roku 1997 je českým reprezentantem v exekutivě (do 2009) a ve scénografické komisi mezinárodní organizace divadelníků OISTAT. V roce 2007 se stala členkou Evropské filmové akademie. Na Pražském Quadriennale 2011 byla kurátorkou mezinárodní výstavy *Extrémní kostým*. Součástí její tvorby jsou vedle kostýmních návrhů i individuální oděvní tvorba, autorské textilní tisky a koberce, šperky, plastiky a kresby. Divadelními kostýmy se podílela na úspěchu Baletní jednotky Křeč. S tímto souborem a s jeho zakladateli Michalem a Šimonem Cabany je také spjato velké množství jejích divadelních realizací stejně jako s Operou Mozart, Státní operou Praha a Národním divadlem v Praze a s tandemem Daniel Dvořák – Jiří Nekvasil. V divadle a filmu spolupracovala s řadou domácích i zahraničních režisérů. V letech 1995–2002 byla stálou kostýmní výtvarnicí pro Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary. Od roku 1983 vystavovala na mnoha samostatných i kolektivních výstavách doma i v zahraničí (Dánsko, Finsko, Francie, Japonsko, Korea, USA ad.) a přednášela na řadě zahraničních univerzit. Za svou tvorbu získala řadu ocenění.

Darek Král

Je absolventem FF UP v Olomouci na katedře Filmové a divadelní vědy. Jeho spolužákem byl dramatik a režisér David Drábek, se kterým založil divadelní studio *Hořící žirafy*, v němž komponoval hudbu pro společné divadelní inscenace. Spolupracoval s řadou českých režisérů, dnes téměř výhradně s Davidem Drábkem a hudba v jejich inscenacích má nezastupitelné místo. Prošli spolu několika českými a moravskými scénami a dnes mají domovskou scénu v Klicperově divadle v Hradci Králové. Vytvořil hudbu k bezpočtu inscenací, např. *Kosmická snídaneň aneb Nebřenský* (Hořící žirafy), *Kat a blázen* (Severomoravské divadlo Šumperk), *Naši furianti 07* (Národní divadlo Brno), *Věc Makropulos* (Divadlo na Vinohradech), *R.U.R.*, *Macbeth*, *Ještěři*, *Náměstí bratří Mašínů*, *Noc oživlých mrtvol*, *Jedlíci čokolády*, *Sherlock Holmes a vraždy vousatých žen*, *Figarova svatba*, *Koule*, *Richard III.*, *Podivuhodné odpoledne dr. Zvonka Burkeho* (Klicperovo divadlo), *Racek* (Národní divadlo Bratislava) aj. S Norou Grundovou založili hudební

TISKOVÁ ZPRÁVA

projekt Maya a vyprodukovali 3 alba při Universal Music Group, která zaznamenala velký ohlas u fanoušků především poslechové či „chill-out“ hudby (nominace na cenu Anděl 2003). S Ondřejem a Štěpánem Škochovými (Chinaski) založili v roce 2005 produkční firmu All Senses Production se sídlem a studiem v Praze-Vršovicích, kde se věnuje nejen hudbě užité (například hudební spoty, skladby k dokumentárním filmům), ale především produkuje alba mladým kapelám a interpretům.

Martin Pacek

Je absolventem pražské Taneční konzervatoře a HAMU v oboru choreografie a režie. V roce 1991 založil Taneční divadlo Bufo, kde jako umělecký vedoucí, choreograf a režisér vytvořil bezmála 10 celovečerních inscenací pohybového divadla. Od roku 1995 je pedagogem DAMU, kde v současné době působí ve funkci vedoucího Kabinetu pohybové výchovy. Jako choreograf a režisér spolupracuje s řadou pražských i mimopražských divadel. Dlouhodobě spolupracuje s Horáckým divadlem v Jihlavě nebo s Divadlem F. X. Šaldy v Liberci, kde se spolupodílel na inscenacích *Jak se vám líbí* (W. Shakespeare, režie: M. Glaser), *Hamlet* (W. Shakespeare, režie P. Palouš) nebo *Naši furianti* (L. Stroupežnický, režie: Š. Chaloupka). Spolu s Janou Vašákovou a Miroslavem Hanušem je spoluzakladatelem originálního pohybového Divadla Veselé skoky, jehož inscenace *Na hlavu* získala na festivalu v Sarajevu hlavní cenu festivalu a cenu poroty.

Kontakt pro média:

Tomáš Staněk, public relations,

tel: 224 902 126, mobil: 605 207 249, e-mail: t.stanek@narodni-divadlo.cz

NA PARTNERSTVÍ ZÁLEŽÍ

KB

**GENERÁLNÍ PARTNER
NÁRODNÍHO DIVADLA**

PARTNEŘI NÁRODNÍHO DIVADLA

ŠKODA

AUTOCONT

NADAČNÍ
FOND

**BOHEMIAN
HERITAGE
FUND**

PATRON OPERY ND

PARTNER INSCENACÍ ND

PARTNER INSCENACÍ
BALETU A OPERY ND

MECENÁŠI NÁRODNÍHO DIVADLA

Prof. Dr. Dajča Altenburg-Kohl

KOLOWRAT **KRAKOWŠTÍ**

GENERÁLNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

mediální skupina **mafra**

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

 Česká televize

 Český rozhlas

RESPEKT

Prager Zeitung

MEDIA MARKETING SERVICES

Echo24.CZ